

DELK

Underveis

Velsignet jul!

*Omtale og
refleksjoner
rundt den nye
historieboken*

DE SOM LESTE
HELE BIBELEN
PÅ ETT ÅR

**Dan sin
vei til
kjerka**

Innhold

6 Hele Bibelen på ett år

20 Portrettet: Dan Zoilo Kingsrod

30 På besøk hos familien Barlaup

32 Ungdom på misjonstur

- 2** Ledere
- 4** Redaksjonelt
- 5** Andakt
- 9** Min salme
- 10** Tilsynsmannens perspektiv
- 12** Nytt fra menighetene
- 14** Å åpne en bok
- 17** Tilsynsmannen fortsetter
- 18** Møte- og gudstjenestelisten
- 24** Skolesiden
- 26** Barne- og familiesidene
- 28** Les for barna

- 34** Slekters gang / Kort fra hovedstyret og lærerådet
- 35** Oversikt over DELKs menigheter og skoler
- 36** Giro for betaling / Sankthansstevne 2024

En bønn for Israel og Gaza

Bertil Andersson / tilsynsmann i DELK

Under min reise til Japan og Mongolia i høst, var jeg lørdag 7. oktober sammen med president Purevdorj i Mongolias evangelisk-lutherske kirke i hele sju timer. I en pause denne dagen ble jeg oppmerksom på terrorhandlingen i Israel. Gleden over å samtale med en kristen venn og leder om muligheter og utfordringer, ble raskt blandet med sorg og smerte over hendelsene i Israel.

I dette nummerets leder oppfordrer redaktør Erling Rantrud oss til bønn for Israel. La oss ta ham på ordet. Salmisten sier: «Be om fred for Jerusalem!» (Salme 122,6). En bønn om fred for Jerusalem inkluderer både jøder og palestinere. Vi vet ikke hvor lenge krigshandlingene

vil holde på. Men la oss være tålmodige i bønn, og la oss be sammen:

Evige Gud, Fader, Sønn og Hellig Ånd.

Du som har utvalgt Israels barn til å være din dyrebare eiendom, og gjennom dem vil velsigne alle slekter på jorden.

Vi ber for dette folk: Frels dem, bevar deres rett og beskytt dem fra terror.

Vi ber for alle i Israel og Gaza som nå lider under krigens grufulle virkelighet. Vi ber for jøder, muslimer og kristne.

Vi ber for alle som er holdt som gisler, for dem som sulter, flykter og sørger. Spesielt ber vi om beskyttelse for

de mange barn som opplever stor smerte, uro og nød!

Himmelske Far, vi ber om at du skal vende også det som nå skjer, til det gode for dem som elsker deg, og at ditt utvalgte folk skal få se sin Messias: Guds frelse for Israel og alle folkeslag.

Vi ber for de i Israel og Gaza som har kommet til tro, at de kan være vitner om din kjærlighet og forsoning også i denne mørke tid.

For Jesu Kristi skyld.

Med denne bønn ønsker jeg en fredfull Kristi fødselsfest for deg og dine, likesom for Jerusalem, Israel og Gaza.

Alt har sin tid

Erling Rantrud / redaktør i Underveis

Den gamle, kloke forkynneren i Bibelen har sagt: «Alt har sin tid, det er en tid for alt som skjer under himmelen: (...), en tid for å tie, en tid for å tale ...»

Denne høsten har vi opplevd en av vår tids største katastrofer. Hamas sitt forferdelige terrorangrep mot israelske sivile 7. oktober fylte oss med skrekk og gru. Den påfølgende krigen etterpå, hvor det israelske forsvaret har angrepet og invadert Gaza, holder en hel verden i spenning. Ingen blir upåvirket av tragedien som utspiller seg. Ingen har det godt mens kriger pågår.

Vi er mange som støtter Israels rett til å forsvare seg. Og uansett hvor brutalt det oppleves, ser det ut til at den eneste måten å få slutt på Hamas sine gjentatte angrep på Israel er å sørge for at de ikke har mulighet til å gjøre det igjen. Men det gjør vondt når dette fører til så mye lidelse for alle dem som er fanget i kampene.

Hva skal vi si når vi ser på alt dette? Skal vi rope ut vår støtte til den ene eller andre part? Skal vi argumentere for hvorfor vi har rett og andre feil? Noen ganger slipper vi ikke unna å heise flagg og fortelle hvor vi står, men mange ganger kan det kloke være å la det være. Noen ganger må vi tie og la andre få gråte i fred. Dette er noe av det Forkynneren forsøker å lære oss.

«Alt har sin tid, det er en tid for alt som skjer under himmelen: en tid for å fødes, en tid for å dø, en tid for å plante, en tid for å rykke opp, en tid for å drepe, en tid for å lege, en tid for å rive ned, en tid for å bygge, en tid for å gråte, en tid for å le, en tid for å sørge, en tid for å danse, (...) en tid for krig og en tid for fred.»
Forkynneren 3

Selv om Forkynneren ikke tok det med i sin tekst, tror jeg at vi som kristne trygt kan legge til: en tid for å be. Vi ber om at det snart, og veldig snart, blir tid for fred.

REDAKSJONELT

Plasten er borte

La du merke til endringen? La du merke til at det ikke var plast rundt bladet ditt denne gangen? Som et ledd i å redusere vårt kollektive plastkonsum, men også for å spare litt penger, har vi fjernet plastinnpakningen fra nå av. Vi håper ikke at bladet har blitt for furet og værbitte i vinterpostkassen din før du fikk det inn i hus. Samtidig er det jo meningen at bladet skal bli brukt og lest, så om det får en liten hjørneskade eller fuktig krøll, ser det bare enda mere ut som om du har gjort jobben din!

Gavegiro

Da plasten forsvant, forsvant også den sedvanlige gavegiroen som har pleid å følge med. Du skal fremdeles få mulighet til å gi en gave til Underveis, det er vi fremdeles avhengige av for å kunne tilby Underveis' lesere fire nummer i året, men

gaveinformasjonen finner du denne gangen på baksiden av bladet. Du må gjerne allerede nå, og før du leser videre, ta en titt på baksiden og sende en liten Vipps eller kontoinnbetaling. Det er godt med alt som er gjort unna nå i disse travle førjulstider!

Tanker om Underveis?

Vi er stadig glade for og takknemlige for tilbakemeldinger av alle slag om Underveis. Send gjerne en mail til redaktøren på erling.rantrud@delk.no om du har noen tanker å dele.

Velsignet adventstid og julehøytid til hver og en.

Beste hilsen alle oss i redaksjonen

Disse går til konfirmantforberedelser 2023–2024:

Bjerkely

Benjamin Brenne
Oskar Døvik
Jaran Olay Hiim-Tveiten
Syver Elias Lie

Granly

Malin Augdal Aamli
Sindre Skaar Aavik
Anna Bettum
Jonathan Døvik
Fredrik G. Grytnes (Konfirmasjon Nøtterøy)
Herman Grytnes
Robin Kolnes-Langerud
Lydia Maczko
René Alejandro Myhre

Gabriel Møyland

Adam Jeremy Nyborg
Stellef Rønningen
Frida Trongkleiv Tyvand
Lily Magdalena Kasalu Treidene
Ebeneser Weldemichael

Moe

Aron Dalsve Gærnæ
Lukas Lee Jensen
Christian Wilhelmsen
Omsin Nutdaporn Suratorn

Telemark

Ida Minnesjord
Aleksander Nomme

Ryen

Martin Solberg Hamre
Mikael Thorstensen
Mikarlsen
Max Olsen Rødsand
Daniel Sødal
Jakob Kibrom Tekle
Nahom Yared

DELK Nord

Isak Vidjelund
Samuelsen

Sakkeus og Maria

TEKST / BENJAMIN BJØRNSEN ANDA, PREST I DELK BERGEN

høst var jeg på retreat, sammen med gode kollegaer, på Høgsveen. På denne retreaten skulle vi blant annet ha bibelmeditasjon. Vi skulle gå inn i en bibeltekst og se hva som der ville møte oss. Den første dagen var det teksten om Sakkeus.

En tekst vi kjenner godt. Nesten litt vel godt. Så jeg syntes egentlig ikke at jeg fikk så mye ut av bibelmeditasjonen der jeg satt på rommet. I fortellingen om Sakkeus er det folkemengden som står i veien så Sakkeus ikke får se Jesus. Der på rommet på Høgsveen ble jeg nok min egen folkemengde.

Så jeg måtte finne et morbærtre å klatre opp i. Da endte jeg opp med å ta turen opp til det vakre lille kapellet i skogen. Det ble mitt morbærtre, der fikk jeg se litt bedre. For mens jeg leste og tenkte på fortellingen om Sakkeus, så vandret blikket mitt opp på veggen i kapellet. Der hang det et bilde av Sakkeus i morbærtreet sitt. Det passet jo godt, og for en enkel, og til tider litt fantasiløs jærbu, så gjorde det godt med et bilde.

Og så vandret blikket videre, til den andre siden. Der var det bilde av Maria som får beskjed om at hun skulle føde Guds enbårne sønn. Der og da tenkte jeg på noe jeg ikke har tenkt på før: at fortellingen om Sakkeus og fortellingen om Jesu fødsel, de henger sammen.

Jesus sier til Sakkeus i treet: «Skynd deg og kom ned! For i dag må jeg ta inn hos deg.» Et budskap som også er til deg og til meg. For i juleevangeliet hører vi egentlig om det samme, om en Gud som vil ta inn hos oss, inn i vår verden. For meg ble møtet med Sakkeus og Maria, i morbærtreet – i kapellet i skogen, en påminnelse om dette store underet.

Vi har en Gud som vil ta inn hos oss, inn i verden. Men som også vil inn hos den enkelte, som vil ta inn hos lille meg – for å kalle til omvendelse, for å skape nytt liv – for å frelse det som var fortapt. Det er ufattelig. Men i Jesus har det blitt fattelig, for «Ordet ble menneske og tok bolig mellom oss». Og det er dette Ordet som sier til oss, der vi sitter i våre morbærtrær: «Skynd deg og kom ned! For i dag må jeg ta inn hos deg.»

” Skynd deg og kom ned! For i dag må jeg ta inn hos deg.

DET EVANGELISK-LUTHERSKE KIRKESAMFUNNS (DELKS) BEKJENNELSE

◆ DELK bekjenner Jesus Kristus som Frelser og Herre og bygger på Bibelen som Guds inspirerte, ufeilbare og troverdige ord og den overordnede norm og kilde for tro, lære og liv.

◆ DELK holder følgende bekjennesskrifter for å være uttrykk for den rette forståelse av hovedpunktene i Bibelen:

• De tre oldkirkelige bekjennelser: den apostoliske, den nikenske og den athanasianske
• Den augsburgske konfesjon
• Luthers lille katekisme
DELKs bekjennelse forplikter alle menigheter, tillitsvalgte, ansatte og medarbeidere for øvrig.

◆ DELK har ca. 3200 medlemmer med menigheter i områdene Oslo, Buskerud, Vestfold, Telemark, Agder, Rogaland, Hordaland, Østfold og Troms.

Bibelen på nett og i bok på ett år

I fjor leste mange i Ryenberget menighet seg gjennom hele Bibelen på ett år. Dette året har flere menigheter kastet seg på prosjektet, og mange fra særlig Bjerkely, Skauen, Granly og Moe har vært aktive. Men flere har nok vært med.

TEKST / ERLING RANTRUD FOTO / PRIVAT

Fred Arve Fahre

Sunniva Semb

Andreas Sanne Semb

” Det kan framstå som et maraton som raust har delt ut oppoverbakker.

Diakon Rina Husby i Granly menighet var en av igangsetterne, og hun fikk raskt med seg flere. Rina hadde en tanke om å lese inn tekstene slik at de kunne deles med noen som heller vil lytte enn å lese selv. Fred Arve Fahre, prest i Telemark, selvutnevnt bibelnerd og YouTube-entusiast, hev seg på og sørget for at hele Årsbibelen blir kontinuerlig lest inn og delt på YouTube-kanalen «DELK Telemark».

Underveis har tatt en prat med noen av bidragsyterne til YouTube-prosjektet. Uke etter uke har de villig satt seg ned foran kameraet sitt og lest både kjente og mindre kjente tekster. Lesere har vært Fred Arve Fahre, Gabriel Fahre, Aurora Husby, Rina og Egil Husby, Erling Rantrud, Peter Johansen, Andreas Sanne Semb og Sunniva Semb. Du skal snart få høre fra de to siste av dem, men først en bekjennelse.

Mange har nok holdt ut hele løpet dette året, men noen har måttet kaste inn håndkleet. Prest i DELK og redaktør for Underveis er en av disse. Jeg startet med friskt mot og fulgte godt med 3–4 måneder, men rutiner er ikke min sterkeste side og etter en tid ble det vanskeligere og vanskeligere å følge rytmen. Dessuten skulle andre bibeltekster leses og studeres, prekener forberedes, Underveis produseres, hunden spaseres og kunstverk eskaleres.

Nå skal det sies at Bibelen ligger åpen og blir lest i daglig, men ikke helt etter fast system. Nåvel. Nok om mine dårlige unnskyldninger. Noen av dere har sikkert både bedre og dårligere unnskyldninger enn meg for å ikke klare å holde en god bibelrytme. Poenget er at vi ofte trenger hjelp og oppmuntring til lesingen, og nettopp derfor er slike satsinger så viktige.

Vi starter med Fred Arve. Hvorfor skal vi lese Bibelen?

– Det kan framstå som et maraton som raust har delt ut oppoverbakker. Lese hele Bibelen? Hva er det godt for? Jo, en hel del, er min ubeskjedne påstand. Det er naturlig å starte med Bibelens egne løfter slik de gis oss i 2 Tim 3,16: «Hver bok i Skriften er innblåst av Gud og nyttig til opplæring, tilrettevisning, veiledning og oppdragelse i rettferd så det mennesket som tilhører Gud, kan være fullt utrustet til all god gjerning.» Guds ord gjør noe med oss, det vender ikke tomt tilbake (Jes 55) selv når vi ikke merker noen åpenbaringer.

– Å lese store bolker av Bibelen i sin sammenheng gir oss en tilleggsverdi framfor korte bruddstykker: Det gir oss bedre forståelse av den

store fortellingen. Røde tråder i Skriften vever sammen personer, historier og bøker til et teppe som til slutt blir noe uendelig vakkert; ja, for Bibelen handler fra start til mål om Den allmektige himmelens og jordens skaper, og Guds frelsesverk i Jesus Kristus ved Den hellige ånd. Jødernes Messias har blitt også vår Messias!

Mange bibelskatter ligger der fortsatt, gjemt i ordene, uten at jeg har funnet dem ennå. Men bibellesning har bevart meg i troen, det er jeg overbevist over, og beredt meg til den tjenesten jeg nå står i. Å lese sammen, slik mange har gjort dette året, gir et herlig fellesskap og gode samtaler om det aller, aller viktigste, Guds frelsende ord. Så vil jeg plukke opp bøkene bok også videre framover. Lete etter nye skatter. Bibelen er nemlig ikke ferdig med meg. Den har mer å gi, og jeg trenger det sårt, alt sammen.

Jeg har stilt noen av innleserne noen spørsmål om prosjektet. Her følger noen tanker fra Sunniva Semb (Skauen kirke) og Andreas Sanne Semb (ikke i slekt med Sunniva, men også fra Skauen).

Hva er det med Bibelen?

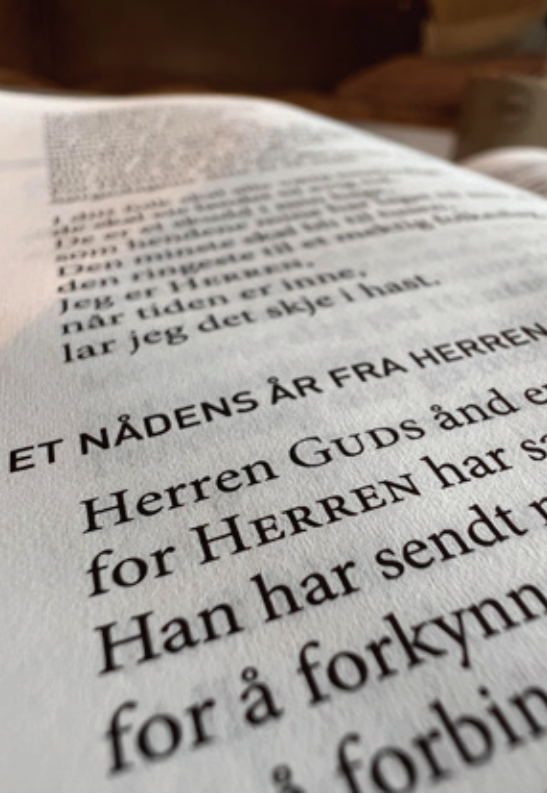
Sunniva: For meg personlig er Bibelen og Jesus det eneste stedet jeg finner en helt egen type fred, ro og trygghet uansett livsomstendigheter. Jeg trenger ikke nødvendigvis huske det jeg har lest etterpå, men jeg tror på at det er en kraft i Bibelen og at Den hellige ånd gir meg en type påfyll jeg ikke finner noe annet sted. Andreas nøyter seg med å tilføye: «Herrens ord er rene ord, sølv som er lutret i smelteovnen, sju ganger renet» Salme 12,7.

Var du en aktiv bibelleser før dette prosjektet?

Andreas: Ikke veldig aktiv. Jeg leste bøker om Bibelen: andaktsbøker, kommentarer og lignende, men brukte mindre tid på å sitte ned med bare Bibelen.

Sunniva: Nei. Det har alltid vært utfordrende for meg å klare å finne en daglig rutine for å lese direkte i Bibelen. Hvor skal man begynne, liksom? Derfor har jeg bestandig vært en av-og-på-leser. Årsbibelen har derfor vært et kjærkomment prosjekt for meg! Når noen har «bestemt» på forhånd hva jeg skal lese hver dag, kan jeg liksom hvile litt i det.

” Nå opplever jeg at jeg forstår litt mer av «den røde tråden».

vanskelig å forstå at Gud i GT var den samme Gud som jeg tror på. Men etterhvert som jeg leste utover i Bibelen, kom det også tydelig frem at for eksempel Guds straff mot folket sitt ofte var en tydelig og varslet konsekvens. Dette inntraff ofte når de hadde begynt å be til andre guder enn Ham, gjort forferdelige ting mot hverandre og ikke tatt vare på de mest sårbare i samfunnet.

Andreas: Det har vært perioder hvor det har vært vanskelig å henge med, særlig i sommer. Det blir raskt mye å ta igjen om man lar det skure en uke eller to. I tillegg kan det være utfordrende å sluke så mye Bibel på dager hvor jeg leser avsnitt som er vanskelig å forstå.

Har du fått en favorittbok, historie eller person i Bibelen?

Andreas: Salmenes bok! Den har åpnet seg og blitt helt ny for meg. Salmene har ført meg inn i et bønneliv som er ganske forskjellig fra hvordan det var tidligere. Der finnes alt jeg som kristen noen ganger kan trenge å formulere: klage, sinne, nød og redsel, tillit, glede, trygghet og frelsesjubel. Jeg er så takknemlig for akkurat dette. Jeg opplever at salmene hele tiden retter blikket mitt tilbake på Gud som er den eneste som kan hjelpe og frelse. Salmene retter blikket mitt tilbake på Gud og skaper tillit, fred, håp og glede. «Bare hos Gud er jeg stille, fra ham kommer min frelse. Bare han er min klippe og min frelse og mitt vern, jeg skal ikke vakle» (Salme 62,2–3).

Sunniva: Jeg har blitt veldig glad i Ordspråkene og salmene til David i Salmenes bok. Ellers syns jeg det har

vært mye treffende i de ulike brevene i NT, som jeg har lyst til å gå mer inn i når jeg er ferdig med Årsbibelen.

Hva er ditt beste bibeltips til andre?

Sunniva: 1. Bare begynn og les! Hvis du sliter med å komme i gang med å lese i Bibelen, må du ikke sitte å vente på at du skal få lyst. Gud vil jobbe med deg underveis, selv om du ikke opplever at du nødvendigvis får noe ut av det du leser der og da.

2. Les Bibelen mer i sammenheng. Man trenger ikke lese hele Bibelen, men man kan bestemme seg for ett kapittel eller en bok.

3. Bruk *The Bible Project* (se Underveis nr. 1 2021) eller en studiebibel! Jeg har tro på at det er en kraft i Bibelen og at den kan forandre mennesker uten bakgrunnskunnskap, men jeg tror også at slike kilder er en gavepakke for å skjønne enda mer. Ganske ofte har jeg tenkt at jeg ikke hadde hatt sjans til å forstå det jeg leste uten å vite noe om historisk kontekst osv.

4. Les i flokk! Jeg har prøvd å lese hele Bibelen et par ganger tidligere alene, men aldri fått det til. Om du bestemmer deg for å lese hele Bibelen eller bare deler av den, så gå sammen med flere slik at det forplikter mer.

Andreas: Les en årsbibel! En daglig dose med tekster fra NT, GT, Salmene og Ordspråkene gir en fin kombinasjon, og ofte oppdager man paralleller i de ulike tekstene som setter tankene i gang. Og: Når livet blir vanskelig, gir det mangedobbelt utbytte å fortsette og åpne Bibelen daglig!

For å se og lytte til årsbibelen på nettet kan du åpne YouTube, skrive DELK Telemark i søkefeltet, trykke på logoen og velge fanen «videoer». Da finner du alle lesefilmene i tur og orden etter hverandre.

O Herre, til hvem skulle vi dog gå hen?
Du har jo det evige livet!
Kun du bærer navnet som synderes venn,
kun du har ditt livsblod oss givet.
Hvor fattig, hvor øde og tom var vår jord,
om ikke vi ditt hadde ditt evighetsord,
som løfter vår sjel over jorderiks grus
helt opp mot de evige høyder!

O Herre, til hvem skulle vi dog gå hen
når sorgene fyller vårt hjerte,
når ikke det finnes en eneste venn
som makter å lindre vår smerte?
Hvor godt da å fly til din åpne favn,
du lindrer hver smerte og mildner hvert savn.
Som før vil du byde ditt: «Ti og vær still!»
og stormer og bølger deg lyder.

Når livskvelden kommer, og solen går ned,
og evighetsklokker vil ringe,
i skyggenes dal og ved dødsflodens bredd,
si hvem skal vel over meg bringe?
Hvor godt da til Jesus befale min ånd
og barnlig å legge min skjelvende hånd
i hans, som har gått gjennom dødsdalen før
og fjernet dens brodd og dens torner.

Av Henry Albert Tandberg 1908
DELKs salmebok nr. 449

Min salme / METTE BRIX DYRHOVDEN

Hvor godt da å fly til din åpne favn

Julaften 1997 lå DELKs salmebok pakket inn til meg under juletreet, og allerede da som 8-åring var det mange sanger og salmer jeg ble glad i. En av dem var «O Herre til hvem skulle vi dog gå hen» av H. A. Tandberg. Jeg kjente igjen spørsmålet som salmen innledes med fra Peter sitt svar til Jesus: «Herre, hvem skal vi gå til?»

Så har jeg blitt mer og mer glad i salmen, og noe av grunnen er nok den ærlige beskrivelsen av hvordan livet er for oss mennesker. Gjennom livet på jorden bærer vi på sorg, savn og fortvilelse, og livet kan kjennes både smertefullt og mørkt. Hvem skal vi gå til når ikke det finnes et eneste menneske som forstår hvordan vi har det?

«Hvor godt da å fly til din åpne favn». Jesus står med en åpen favn. Han som lindrer smerter, mildner savn og som tar imot oss med all vår angst for livet og døden. Jesus har allerede båret vår synd, og han som bærer navnet synderes venn, vil aldri vise en synder bort. Til hans åpne favn kan vi få komme igjen og igjen – og det er det tryggeste stedet å være.

Stormene fortsetter i og omring oss gjennom livet, men Jesu favn står åpen. Han er den som løfter oss gjennom stormen og loser oss i havn når livet her er slutt. «Som før vil du byde ditt «Ti og vær still!» – og stormer og bølger deg lyder.»

Bertil Andersson / tilsynsmann i DELK, skriver i denne spalten om ulike perspektiver og tanker som angår kirkesamfunnet

GLEDEN over å være en del av sende- menigheten

«Vi takker alltid Gud, vår Herre Jesu Kristi Far, når vi ber for dere. For vi har fått høre om deres tro ... Fra den dag vi fikk høre dette, har vi ikke holdt opp med å be for dere...»
Kol 1,3–4a.9a

Menighetsplante og sendemenighet

Apostelen Paulus er kjent som den store misjonæren. *Apostlenes gjerninger* gjengir reiseruten for hans omfattende virksomhet. Likeens vitner hans brev om Paulus' omsorg for de mange han har møtt og som har kommet til tro ved hans forkynnelse.

Kolosserbrevet er et unntak. Det ser ut til at Paulus *ikke* har besøkt denne menigheten selv (Kol 2,1). I stedet har han vært med på å sende sin medarbeider Epafras dit som misjonær (Kol 1,7). Nå har Epafras kommet tilbake til Paulus med inspirerende nyheter. Han vitner om menighetens tro og om kjærligheten de har til hverandre.

Paulus – denne gangen som representant for sendemenigheten – gleder seg stort over det han hører. Han forstår at evangeliet har båret frukt. Og han får trang til å fortsette bønnekampen for den unge menigheten, slik at de kan få dypere innsikt i og kjennskap til Gud og hans vilje, og bære frukt. Da vil de bli utholdende og tålmodige – ved Herrens kraft.

Fornytt kall til misjonstjeneste

Sammen med min familie har også jeg fått være utsendt misjonær. Og som Epafras har vi kommet tilbake og fortalt sendemenigheten om store gleder – og om like store utfordringer. Jeg er derfor svært takknemlig for muligheten jeg fikk i høst til å reise tilbake til Mongolia og møte utsendingene som er der nå. Kanskje enda større var det å møte de lokale kristne lederne som vi delte gleder og sorger med under vår misjonærtid. Besøket ble en fornyelse av eget misjonsskall: Fortsatt er det mange som trenger at noen blir utsendt – slik at de får høre evangeliet.

For øyeblikket er jeg ikke utsending. Nå blir misjonsskallet realisert ved at jeg er en del av sendemenigheten gjennom DELK, som akkurat nå får sende ut familier til tre ulike land. Sendemenighet og utsending har ulike oppgaver. Utsendingen gir avkall på nærhet til familie og venner for å flytte til et annet land – som menighetens utstrakte hånd. Sendemenigheten sender ut gjennom å forplikte seg til forbønns-tjeneste og ved å ta økonomisk ansvar. Men misjonstjenesten er likevel den samme.

Japan-reise

Reisen østover i høst gikk ikke bare til gamle hjemtrakter. Første stoppested var Japan, med besøk hos Solveig og Øyvind Barlaup (se misjons-artikkel). Jeg føler meg privilegert som fikk møte våre utsendinger der de bor, og slik få innsikt i både gleder og utfordringer de har i sin hverdag.

Hvilken glede å få være sendemenighet for denne flotte familien, som så tydelig bærer med seg vitnesbyrdet om vår Frelser til japanerne.

Ekteparet Barlaup er foreløpig språkstudenter. De er fortsatt nokså nye i sin tjeneste. Likevel er de vår «Epafras», utsendt til Japan for å forkynne slik Epafras var sendt til Kolossæ. Ved å lære om Barlaups situasjon i Japan, kan hele sendemenigheten bli inspirert til trofast forbønn. Slik kan vi være med på at deres tjeneste blir til velsignelse for mennesker i Japan.

Ungdomsarbeidet «Compass»

En uke i Japan er kort tid. Jeg lærte noe – både om våre utsendinger, men også om den nasjonale kirken og menighetslivet. Gjennomsnittsalderen i japanske menigheter er svært høy. Ungdommer

og voksne lever under et enormt press. Det er krevende for ungdommer å være med på kristne aktiviteter, og det er krevende for kirken å nå ut med evangeliet til ungdommer. Derfor har Vest-Japans evangelisk-lutherske kirke startet prosjektet «Compass», et arbeid som kan sammenlignes med vår egen satsning på ungdommer gjennom DELK Ung.

«Compass» er interessant for oss i DELK på flere måter. For det første skal våre skoler støtte prosjektet gjennom sitt misjonsprosjekt dette skoleåret. For det andre er det mulig at Solveig og Øyvind i noen grad blir tilknyttet arbeidet i «Compass» når de på nyåret går over fra å være fulltids språkstudenter til å tjene i sin lokale menighet. Kanskje blir det aktuelt for Underveis å komme tilbake til prosjektet «Compass» i tiden framover.

Grensesprengende jul

Om noen uker er det jul. Vi minnes Jesus som krysset grenser og ble et fattig menneske, for at vi skal bli rike og få leve med Gud. Slik sett var Jesus den første misjonær – det første sendebud – som kom med Guds fred til jord.

Vår julefeiring er likevel ofte preget av fest for oss selv og våre nærmeste. Denne julen skulle vi utfordre hverandre til å tenke utover – og sprengte grenser. Vårt høyeste ønske er at Guds julefred – Jesus Kristus – skal nå nye mennesker i Japan, Nord-Afrika og på Madagaskar. La oss derfor anvende tid til forbønn for utsendingene – og penger til et rikelig misjonsoffer – i adventstiden og juletiden. Da kan det bli virkelig jul på jord – både her og i hjertene til noen som venter på å høre evangeliet.

“ **Vårt høyeste ønske er at Guds julefred – Jesus Kristus – skal nå nye mennesker i Japan, Nord-Afrika og på Madagaskar.**

Tilsynsmannen i møte med president Kawa i Vest-Japan evangelisk-lutherske kirke.

Foto: Privat

MUSIKER MØTTE JESUS JÆREN MENIGHET FIKK PIANIST

TEKST / OLAF ENGESTØL

Jæren er den nyeste menigheten i DELK, og det er mye å glede seg over. Likevel har menigheten manglet pianist, noe som har vært et savn. Helt uventet tar Bjørnar fra Sandefjord kontakt, han forteller:

– Min vei til tro begynte da jeg forstod at troen på Gud ikke var i motsetning til fornuft. Da jeg var 18 år, hørte jeg argumenter for Guds eksistens og nødvendighet, som jeg hverken hadde tenkt på eller kunne argumentere imot. Et par dager etter at jeg fylte 22 år, fant jeg ut: «Hvorfor ikke faktisk åpne Bibelen?» Ved å lese ordene til Jesus og forstå hvordan Han døde for våre synder, innså jeg at det Han lærte oss, er sannheten. Og vi drepte Ham på grunn av det.

– Å gå i kirken slo meg som et godt sted å begynne. Så husket jeg at jeg gikk på videregående med Emil Simonsen, han fortalte meg om en prest han kjente i nærheten av

Stavanger, Olaf Engestøl. Slik ble jeg en del av menigheten på Jæren.

Bjørnar for tiden studerer jazz ved Universitetet i Stavanger. Selv om det mest gledelige for en menighet er å ta imot nye troende, var det en ekstra glede når Bjørnar var villig til å ha tjeneste som pianist.

– Jeg er svært glad for å kunne tjene menigheten med noe jeg er lidenskapelig opptatt av. Preludium og postludium gir meg muligheten til å dele musikk som ligger mitt hjerte nærmest. Her kan jeg slappe av og gjøre det jeg vanligvis gjør. Den faste liturgien er uvant og sørger for en god utfordring, og salmene er i tråd med måten vi jazzmusikere vanligvis jobber på.

Har dere Jesus i hjertet?

TEKST OG FOTO / ODD GJERPE

Mange voksne fikk seg en a-ha-opplevelse og tankevekker da førstemann opp på vitnestunden på menighetsweekenden var en 6-åring(?) som går opp, griper mikrofonen og med sine klare røst utfordrer oss. Ja, har vi Jesus i hjertet, har vi det? Eller er vi først og fremst et sosialt fellesskap for likesinnede? Jeg tror det var mange som tok med seg det spørsmålet gjennom leiren og videre hjem til hverdagen.

Bjerkely menighet hadde sin årlige menighetsweekend på Strand leirsted i Sandefjord en helg i august. Her samles ung og gammel til en helg med bibeltimer, sosialt samvær, tur i naturen og eget opplegg for de unge. Gudstjenesten med nattverd søndag formiddag var åpen også for de som ikke var på leir, slik at under avslutningsmiddagen var det «stinn brakke» i spisesalen. Betweens (menighetens tilbud til tweensa) var også tradisjonen tro invitert med,

noe som på ulikt vis satte sit preg på samlingen; fra leik og moro til litt sene nattetimer og noen som gikk seg litt bort i skogen på turen til Tønsberg Tønne.

Tema for helgen og for de tre bibeltimene var «I Jesus – For hverandre – Ut i verden». Her bidro blant annet menighetens relativt nytilsatte leder for barne- og familiearbeidet i menigheten Berit Sveen Horn og nylig hjemvendt misjonær «Sara fra Vestfold». Et lite menighetsweekends-band bidro slik at det musikalske ble mer komplett.

Vi kan alltid bli bedre til å inkludere de som av ulike grunner ikke har anledning til å være med, eller som kjenner seg aleine midt i et fellsskap. Med det i tankene tilsier erfringene at slike weekender gjør noe godt med fellesskapet, og at de er kommet for å bli.

Les siste nytt om menighetene på delk.no

«Allsang i sentrum» i Horten

DELK-menigheten i Horten har de fire siste årene vært med i det felleskristne prosjektet «Allsang i sentrum». Felleskristent forum arrangerte og inviterte til en vakker sangkveld med lys i mørket i en ellers litt dyster novemberkveld. Inspirekirken stilte med solosang og eget band, det var felleskor med sangere fra flere menigheter, husbandet var trommet sammen fra både Dnk og pinsemenigheten i «Stallen». Kantor i Horten, Åse Iglund Berg, hadde snekret det hele sammen og ledet både kor og orgelspill.

Temaet for kvelden i Sentrumskirken i Horten var «Sanger fra den verdensvide kirke». Det ble sunget sanger fra alle verdens kontinenter. Noen kjente og kjære som *Hevenu Shalom*, *Navnet Jesus* og *Go tell it on the mountain*, men vi fikk også et knippe nyere sanger.

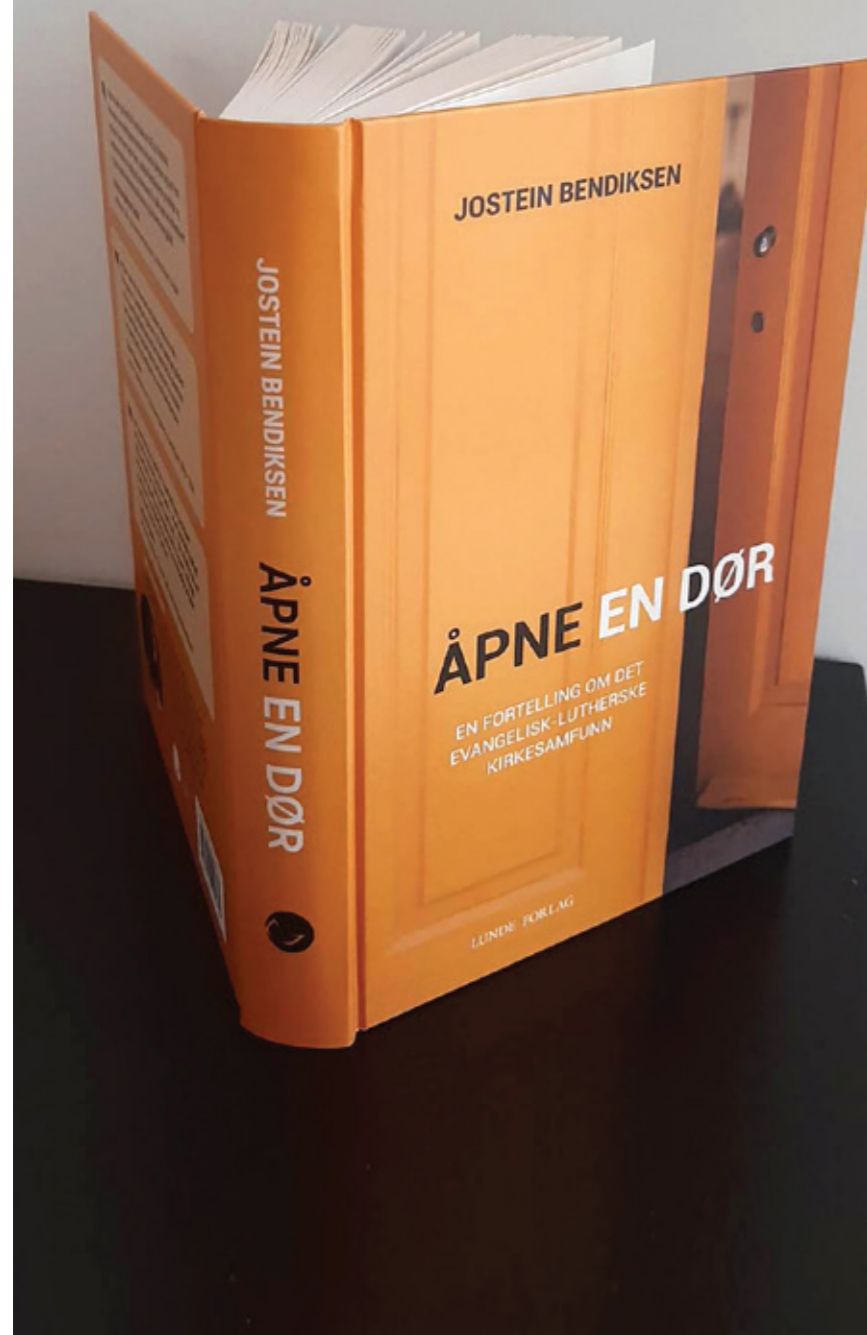

Organist i DELK Horten, Roald Bjånes, mannen med skjegg midt i koret, var for anledningen sanger i felleskoret.

Marit Nesse fra Lindås ved Bergen leste en nydelig egenskrevet tekst der hun hadde hentet inn elementer fra mange av sangene og salmene som ble sunget, og vi ble minnet på hvordan sanger og salmer er ment å være med oss bevisst og underbevisst inn i hverdagen. Undertegnede ledet kvelden og ledet en bønn om fred i en urolig verden. Det var godt å få oppleve at selv om vi er ulike menigheter med ulike uttrykk, er vi alle en del av en verdensvid kirke med samme Herre.

TEKST OG FOTO / ERLING RANTRUD

Å åpne en bok

Nå har historieboken vår vært ute en stund, og mange har nok lest den allerede. Om du ikke har rukket å gjøre det enda, så er både romjul og januar ypperlige anledninger til å finne fram en god kopp te og åpne *Åpne en dør*.

TEKST / REDAKSJONEN

Du husker kanskje at at du leste en forhåndsartikkel om boken i *Underveis* nr 2. 2023? Der fikk vi høre forfatter Josteins Bendiksens tanker om prosessen. Denne gangen er det tid for en anmeldelse. Det har sikkert vært samtaler om boken med refleksjoner av ris og ros rundt middagsbord og kaffekopper gjennom sommeren og høsten. De fleste slike tanker forblir hos samtalepartnerne, men Solveig Fredriksen, mangeårig DELK-medlem fra Granly menighet, delte noen av sine tanker på den lokale Facebook-gruppen. Vi har fått lov til å dele det videre her.

Et av DELKs forholdsvis ferske medlemmer er prest og lærer Olaf Engestøl. Han er en av dem som har kommet til DELK i voksen alder. Her får du hans tanker om boken.

» Jeg har med stor interesse lest boken «Åpne en dør». Som pastor i Sandefjord gjennom 20 år hadde jeg gleden av å ha jevnlig fellesskap med de lokale DELK-prestene. Ved lesningen av denne boken har jeg fått ny innsikt i en spennende og viktig del av norsk kirkehistorie.

Einar Nymo
pastor i Salemkirken (Pinsebevegelsen), Sandefjord 2000–2020

» «Åpne en dør» gir verdifull kunnskap om DELKs historie, ikke minst om endringsprosessene de siste tiårene, og om hva og hvem som drev dem fram. Jostein Bendiksens grundige og velskrevne bok er viktig og interessant for alle som er interessert i nyere norsk kristendomshistorie og kristent mangfold.

Helje Kringlebotn Sødal
professor i idé- og kristendomshistorie, Universitetet i Agder

Å åpne, og å komme inn

ANMELDELSE / OLAF ENGESTØL

Når man går inn en dør, er det ofte viktig å vite litt om hvilket hus man går inn i. Det er uheldig å komme i treningstøy når invitasjonen gjelder festmiddag. Selv har jeg gått inn den døren kirkesamfunnet har åpnet. Vår nye historiebok har vært vel verd lesning. Den er en hjelp til å bli kjent med huset jeg har kommet inn i. Forståelse av forventninger og uskrevne husregler betyr mye for hvordan selskapet blir.

Boken vil nok leses svært forskjellig ut fra lesernes bakgrunn og forkunnskap, gamle og nye vil møte den forskjellig. Det er fordi vi både har hørt og fortalt historier, både de som er med i boken og de som ikke er det. Forlag og komiteer gjør sitt for å få frem forskjellige stemmer.

«Alle skal med»

Apropos komiteer og utvalg ser det ut til å ha vært noe kirkesamfunnet alltid har likt. Boken har massevis av lange utdrag fra møteprotokoller. Dette fungerer som dokumentasjon, men gjør kanskje boken mindre engasjerende for en del. Sitat fra taler og intervjuobjekt hadde vært mer spennende, om ikke annet som avbrekk fra det

dokumenterende. Det handler likevel om å vekte forskjellige hensyn, noe som er et sunnhetstegn i historien vi leser.

Jeg hadde et bilde av at DELK tidligere ble dominert av autoritære menn som gav ordre, nå tenker jeg annerledes. DELK hadde en konserverende konsensuskultur, sagt på godt norsk, «alle skal med». Når dette også inkluderer de som vil ha alt ved det gamle, tar forandring lang tid. De mange årelange utsettelsene av krevende saker vi kan lese om i boken, er et eksempel på det.

For oss som har gått inn DELK-døren, har vi gått ut av minst en annen dør, om enn av de forskjellige grunner. Enten å gifte seg med husets folk, krangle med de vi bodde med før, eller at vi likte det nye huset bedre. De vi møter i huset, er de som ble værende på tross av krevende tider, de som ville ha alle med seg.

Lært å ta hensyn

Jeg tror vi nye har mye å lære. Kjøres det på med egne standpunkt, er det fare for å bli blind for menneskelige omkostninger. I folkekirken kan man leve med at mennesker kommer og går ut fra

» **Boken vil nok leses svært forskjellig ut fra lesernes bakgrunn og forkunnskap, gamle og nye vil møte den forskjellig.**

Olaf Engestøl

syn på avgjørelser. Når Minnesjord, Askjer eller Gjerpe går, betyr det derimot så mye mer. Det handler om vennskap og slektskap i generasjoner.

Vi nye har noe å lære med at Bibelen legger større vekt på kirken som familie, enn som fellesskap av synspunkt og preferanser. Det er verd å gå flere runder og gi opp litt av egen overbevisning for at huset

skal holde sammen. Det er mulig å ha rett i sak, men likevel gjøre feil.

Hvis vi som er nye i forkynnelsen kaller forsamlingen til å «spørre etter de gamle stier» (Jer 6,16), hjelper det ikke at vi selv tenker på siste bølge som skyller innover kristenheten. For de som ble værende, kan det fortsatt være en påminnelse om fletter, tørklær og Pontoppidan. Kjenner man ikke huset, er det fort å bli en ubuden gjest, samme hvor sterk den saklige enigheten måtte være.

Det er imponerende hvordan DELK har holdt sammen. Når felleskap som har vært så lukket og fasttømret åpner seg opp, ender det ofte i splittelse. Det er grunn til stolthet over dette, å åpne og holde sammen samtidig. Dette forsterkes av den flate strukturen. Andre lukkede og konservative menigheter har ofte vært styrt av autoritære ledere. Den flate strukturen er en styrke, da selv de beste ledere feiler.

Den store fortellingen

For historieinteresserte er det nærliggende å sammenlikne med den forrige historieboken,

” **Vi som har kommet inn møter et kirkesamfunn som de siste tiårene har gjort mye rett.**

Olaf Engestøl

«Fedrearv og barnefostring». Gjerpe kunne med få justeringer levert den som en doktorgradsavhandling da den er akademisk grundig, etterrettelig og dokumenterende. Boken er tyngre å lese enn den nye blant annet fordi hendelsene ligger mye lengre tilbake i tid. Samtidig kan utgivelsen av den nye gi motivasjon å ta den opp igjen og få en bedre forståelse av hele historien.

Den nye historieboken vil treffe et bredere publikum og er lettlest og forståelig. Dette hjelper blant annet ved at den har en rød tråd gjennom fortellingen om DELKs åpning. Så kan det nok være at noen av de gamle tenker at den store fortellingen har gått på bekostning av fortellingens deler. For eksempel fremstillingen av tilsynsmann Ole Fadum. I boken fremstår han som den første reformatoren.

I samtaler med eldre medlemmer har jeg fått en ganske annen

fremstilling, der hans lange tid var grunnen til at endring kom sent. Det finnes antakelig flere liknende innvendinger og nyanser.

En varm anbefaling

Boken er givende lesning både i innhold og skrivemåte, og absolutt å anbefale. For de innfødte, et samendrag av deres egen historie. For nye, en innføring i historien man blir del av. Så får vi håpe og be om at det ikke er en motsetning mellom å åpne en dør og å gi det beste av fedrearven i vår barnefostring. Det å ta tilliten til Jesus på alvor i liv og lære, i hjem, skole og kirke. Vi som har kommet inn, møter et kirkesamfunn som de siste tiårene har gjort mye rett. Et felleskap som har holdt sammen der andre har gått fra hverandre. Jeg håper at boken vil gi sunn stolthet over dette, hos de som har blitt værende.

Foto: Tormod Fredriksen

Refleksjoner om boka

ANMELDELSE / SOLVEIG E. FREDRIKSEN

Nå er jeg ferdig med å lese boken om DELKs historie «Åpne en dør». Den er skrevet av Jostein Bendiksen med innspill av flere. Gratulerer, godt jobbet! Så er det mange som har kommet med bidrag og innspill. Takk til dere også, ellers hadde det vel ikke blitt en historiebok. Det er sikkert mange hendelser som ikke er nevnt, slik vil det alltid være.

Boken oppleves godt skrevet og lett å lese. Hele tiden var det nye temaer som skulle behandles av «de ledende menn». Det var tunge prosesser som mange ganger varte over år. Jeg opplevde at noen ville endring, men fikk det ikke til. Det var møter på møter, og mange

” **Det er en viktig historiebok, og jeg er en del av den historien.**

ganger opplevdes trening. Til slutt ble noe vedtatt. Takk til alle som har deltatt på utallige møter gjennom årene, takk til alle dere som ikke ga dere, men stod på. Det er en viktig historiebok, og jeg er en del av den historien.

Boken har en overraskende fin avslutning som viser at vi har endret oss. Det skulle bare mangle! Høydepunktet for meg er på side 288, siste del i første avsnitt. Lykke til med lesingen!

Forkynnelsen i kirkesamfunnet fikk et mer evangelisk preg. I dag er den slik at tilhørerne ikke bare blir dømt av loven i samvittigheten, men framfor alt møter de et frigjørende budskap om nåde i Jesus Kristus. Dette er kanskje en av de viktigste endringene som har skjedd i DELK de siste tiårene.

Åpne en dør s. 288

Tilsynsmannen fortsetter

Tidligere i høst deltok vi i Tilsynsmannsvalget. Valgdeltakelsen var på hele 61 %. Det må vi si oss godt fornøyd med! Bertil Andersson fikk 87 % av stemmene og har med det takket ja til kallet som tilsynsmann for en ny periode. Den nye perioden starter høsten 2024.

Samtidig som Bertil takker ja til en ny periode, signaliserer han at det kan bli aktuelt å redusere perioden fra fem til tre år.

Hovedstyret skriver i sitt vedtak i saken: Hovedstyret er takknemlige for at tilsynsmannen har takket ja til kallet som tilsynsmann for en ny periode, i utgangspunktet for en periode på tre år. HS ønsker Guds velsignelse for Bertil Andersson og hans familie.

Foto: Boe Johannes Hermansen

Gi boken i julegave!

Åpne en dør

En fortelling om Det evangelisk-lutherske kirkesamfunn

Jostein Bendiksen er forfatteren til DELKs historiebok.

Boken Åpne en dør får du kjøpt på www.delkforlaget.no

Dan sin vei til kjerka

Dan Zoilo Kingsrod er 16 år og ny organist i DELK Østfold. Med bakgrunn fra pinsebevegelsen er både gudstjeneste, liturgi og salmer ganske nytt for ham. Men Dan trives godt og liker jobben sin bedre og bedre.

TEKST / ERLING RANTRUD FOTO / BOE JOHANNES HERMANSEN

Som liten bodde Dan i Trøgstad, men da han var omkring 9 år flyttet familien til Råde hvor han har bodd siden. Her gikk han mesteparten av grunnskolen. Nå går Dan i første klasse på videregående skole i Fredrikstad, for andre gang.

– Jeg vokste opp i pinsemenigheten, og mamma og pappa har jobbet med media i Visjon Norge og Evangeliesenteret, og de har tatt meg med på mye innen media. Så jeg valgte først Medier og kommunikasjon på videregående. Men det var gørr kjedelig. Og dessuten har jeg funnet ut at jeg vil bli psykolog, så jeg startet på nytt, og går nå på studiespesialisering.

Veien til kjerka

Pappa skulle gjøre et intervju med Boe Johannes Hermansen, presten i DELK, og da kom det fram at at de manglet organist i menigheten der. Pappa fortalte at jeg kunne spille, og da jeg ble spurt, ble det bare sånn. Litt fordi jeg ikke syntes jeg kunne si nei.

Dan ler litt når han forteller om dette. Han fremstår som en seriøs ung mann, og er det også, men det ligger samtidig et smil der i det litt alvorlige ytre, og jeg tenker at det ungdommelige ikke alltid er ensbetydende med

umodent, på samme måte som at modenhet ikke utelukker ungdommelighet.

– Jeg vil ikke si at jeg var veldig god på jobben første gangen. De i menigheten sa det gikk bra, men selv synes jeg ikke det gikk så veldig bra. Men det har blitt bedre, og nå synes jeg at jeg mestrer det ganske fint. Og de har vært veldig, veldig tålmodige med meg.

Dan legger ikke skjul på at organist-lønnen også fristet og var en faktor i valget om begynne å spille i «kjerka», men spillegleden spilte også godt inn. Han har spilt piano siden han var 8–9 år, og har spilt både på kulturskolen og rundt omkring sammen med sin far. Men orgelmusikk og salmer er nytt for ham. Han spiller også gitar, men trives best bak pianoet.

Fra barnetro til voksentro

Dan ble født inn i en kristen familie, men han vet ikke helt om han kunne kalle seg ordentlig kristen da han var liten. Han hadde tro, men ikke så veldig bevisst. Bevisstheten og eget standpunkt om troen er noe som har vokst frem etterhvert.

– I starten av første året på videregående begynte jeg å lure på om jeg var på rett sted, og jeg visste ikke

” **Jeg vil ikke si at jeg var veldig god på jobben første gangen.**

helt hva jeg skulle gjøre hvis jeg sluttet på Media. I tillegg hadde jeg hatt programmering i to år på ungdomsskolen, og jeg spilte veldig mye på PC også. Og jeg så på meg selv som en som likte programmering. Men egentlig så løy jeg til meg selv om det. For jeg likte det egentlig ikke noe særlig. Det er ikke bra.

– Så fant jeg en bibelserie på YouTube med professor og psykolog Jordan Peterson. Han snakket om bibelfortellingene i første Mosebok. Det var dype tolkninger og veldig, veldig interessant. Og jeg ble veldig fascinert av måten han så på forskning og religion på. Han viste forskjellen mellom dem, men også hvordan de henger sammen

på en veldig brilliant måte. Dette vekket interessen min for filosofi, religion osv.

– Så leste jeg boka hans «Twelve Rules For Life». Det var særlig to av disse reglene som gjorde inntrykk, og det ene var å si sannheten, eller i hvertfall ikke ljug, og det andre var «gjør det som er meningsfullt». Og jeg tenkte at hvis jeg faktisk gjør dette, snakker sant til meg selv, og satser på det som er meningsfullt, så vil livet kanskje være litt vanskelig, og jeg må jobbe mye mer, men jeg har i alle fall en grunn til å faktisk gjøre noe.

– Jeg så på dette som et slags Guds kall. Det følte i alle fall sånn, og det var noe som grep meg veldig. >

Dan er engasjert når han forteller. Og han beskriver dette som én del av troshistorien sin, men også det som førte til at han byttet linje på videregående. Men han vil gjerne trekke frem en annen historie også.

Hvitere enn snø

– Det var en sang som de spilte i pinsemenigheten som heter «Hvitere enn snø», som er en veldig fin sang. Så jeg bestemte meg for å oversette den til engelsk. Og jeg husker at da jeg var ferdig med å oversette den, skulle jeg gå ned i kjelleren og ta den opp. Men sånn ut av ingen steder og der og da så begynte jeg gråte i 20 minutter eller noe. Teksten gjorde noe med meg, og det ble en sterk Guds-opplevelse for meg. Jeg merket at jeg kan leve for Gud, og hva det egentlig betyr.

– Etter alt dette har jeg et ganske annet syn på livet og hvordan jeg har lyst til å leve. Kristus, det målet. Om jeg er glad, eller om jeg gjør noe feil, så kan jeg komme til Jesus Kristus. Det er mye mer meningsfullt enn noe annet.

Dan fortsetter med å reflektere rundt troen og kristendommen. Han snakker om å ta imot Jesus, og ikke prøve å være gud selv. Han snakker åpenhjertig og ganske radikalt om å la Jesus prege hverdagen og valgene man tar. Skal jeg gå å se på Netflix i flere timer, eller skal jeg jobbe eller lese eller prate med andre?

Noe å leve for

Vi snakker litt om vennskap. Det er ikke alle ungdommer som er like opptatt av denne type spørsmål som det Dan er, og jeg lurer på om det er en utfordring for ham.

Han forteller om at det kan være frustrerende med venner som ikke vet hva de har lyst til å gjøre med livet sitt. Og jeg tenker at det kanskje er et symptom på vår tid. Det kan være vanskelig å komme ut av komforten fra sofa og netflix og finne ut at livet ofte handler om, ja, hardt arbeid og å gjøre noe for andre. Dan snakker videre om at når du finner Jesus, da har du plutselig noe å leve for! Da finnes det plutselig en mening, og du har både en å se opp til og en å gå til når det er tøffe tider. Og dette budskapet, forteller Dan, er noe alle trenger å høre. Så er det jo selvfølgelig viktig å være ungdom og ha fokus på det, men det er også viktig når man er ungdom å ha et fremtidig mål å strekke seg etter.

Nye konsepter

Jeg kan se for meg at Dan opplever en kontrast mellom oppveksten i pinsemenigheten og det å spille til liturgi og salmer i DELK.

– Jeg husker godt da jeg kom inn i DELK. Jeg hadde aldri hatt et konsept at ting var sånn. Jeg visste at det var andre retninger i kristendommen, men visste ikke at det var så annerledes enn i pinsemenigheten. Mamma og pappa vil ikke gå der. De synes det er for tamt. Men jeg har begynt å like det, jeg. Når det er det samme hver gang,

” Om jeg er glad, eller om jeg gjør noe feil, så kan jeg komme til Jesus Kristus.

så kan jo det være kjedelig, og det er det noen ganger, men det er gjort ordentlig synes jeg! For jeg er vant til at ting er veldig nedpå og Guds ånd skal være der og lede. Men vi er jo ikke i kirken for å føle Guds nærvær, vi er her for å prise Gud, og det er to forskjellige ting, ikke sant?

Delk Ung

Dan har funnet sitt kristne felleskap med folk på egen alder i DELK Ung. Her er han både med på ledertreningsleirene, og han var med på høstens misjonstur til Carlisle i England. Han har blitt kjent andre kristne ungdommer, noe han ikke ellers har så mange muligheter til. Han er veldig glad for å ha fått noen utfordringer og oppgaver på leirene.

– Gjennom ledertreningene blir man presset litt ut av komfortsonen i tillegg til at det sosiale er kjempesett, sier han. Jeg vil i grunnen anbefale ledertreningene til de fleste.

Du som leser kan lese mer om misjonsturen til Carlisle et annet sted i dette bladet, men Dan forteller at det gjorde inntrykk på ham å være med. Det var spesielt fint å se hvordan skateparken, for eksempel, var et skikkelig bra arbeid for ungdommene i byen der som ikke hadde så mange muligheter til å høre om Jesus. Ikke minst var det fint å se at det var så mye av arbeidet som var basert på frivillighet. I tillegg var det skikkelig interessant å være med på gudstjeneste i katedralen og ungdomsmøte på kvelden.

Jesus til verden

Vi avslutter samtalen med å snakke litt om jul. Dan forteller at han feirer jul som alle andre uten at julebudskapet har vært så veldig viktig for ham tidligere. Men så reflekterer vi litt sammen, og Dan forteller at det i grunn gjør inntrykk på ham å tenke på Maria som fødte sønnen sin samtidig som hun visste at han kom til å ofre seg for verden. I dag kan mange ha betenkeligheter med å skulle få barn.

– Maria er på en måte den personen som sier at ja, verden er ganske brutal, og det kan være ganske vanskelig å leve her, men det er bedre at det er liv i den, enn at ingen blir født i det hele tatt. Og tenk, gjennom dette kom Jesus!

Diakonene Elisabeth Fehn Olsen i Oslo, Lillian Ruth Håkonseth i Østfold og Rina Bjørntvedt Husby i Tønsberg bytter på å skrive Diakonispalten. La deg inspirere til diakoni i hverdagen!

DIAKONISPALTEN

TEKST / ELISABETH FEHN OLSEN

«Vi har noen kunngjøringer»

Det er gudstjeneste i Ryenberget en søndag i oktober. Presten har samtalepreken med noen av 10. klassingene, sangene gir lyst til å lovsynge og prise Gud. Og årets nye konfirmantkull står stivpyntede og presenterer seg på en flott måte for menigheten.

Ganske langt uti gudstjenesten, som noe av det siste, kommer kunngjøringene. Ofte er det en ganske lang liste over om hva som skjer kommende uke – enkelte uker skjer det ganske mye i Ryenberget kirke. For på mandag kan det være temakveld, tirsdag møtes konfirmantene, det kan være middag og kor, og vi har leksehjelp for barna i nabolaget. Noen onsdager møtes seniorenene, andre onsdager er det bibel og brød. Torsdag kan være en dag for møter og komiteer og kanskje en salmekveld? Og fredager dukker ungdommene opp på Oljeberget, ungdomsklubben vår. Og neste søndag er det søndagsmøte/gudstjeneste – velkommen til store og små!

Noen uker er det flere mennesker innom Ryenberget kirke enn de som kommer i kirken på søndagen. Diakonien (kirkens omsorgstjeneste) utfordrer oss til å se hverandre, være inkluderende, dele tro og liv og bære hverandres byrder. Diakonien er som et lag i en bløtkake, den diakonale holdningen og handlingen har vi med oss i alt vi er og gjør, hel tiden!

Vi kan kalle det aktiviteter, men det er mye mer enn det. Disse «små» fellesskapene har et potensial i seg til noe mer. Her kommer et eksempel på at Gud kan gjøre noe lite til noe stort (akkurat som han gjorde da han velsignet de to små fiskene og de fem brødene – slik at alle 5000+ ble mette).

Det har skjedd noe spennende med middag & kor-samlingene det siste året. Det kommer dobbelt så mange som for et år siden. Aktiviteten er blitt en «snakkis» blant elever og foreldre. Å spise middag sammen, synge sammen eller bygge lego og leke i gymsalen er noe å glede seg til. Praten og samværet rundt bordene blir en viktig arena for å bli bedre kjent med hverandre og bygge gode relasjoner. Det trenger vi, slik har Gud skapt oss.

Ikke bare er vi blitt flere på disse samlingen, men vi opplever at familiene kommer og vil være med i søndagsfellesskapet vårt også. Og slik fungerer Middag & kor som en bro eller et springbrett inn i hovedsamlingen vår inkludert søndagsskolen!

Høydepunktet så langt denne høsten i Ryenberget kirke (i hvert fall mitt) var da vi kunne reise på fellesskapshelg til Solåsen i september. 75 voksne og barn fikk oppleve en helg sammen med tid til hverandre, rom for store og små, tid til samtale og til å bygge vennskap, lek og moro. Det var fint å kjenne på mangfoldet i aldersspennet, bakgrunn, tro, livserfaring og etnisitet. Så neste gang vi kommer til kunngjøringene, kan du tenke at de handler om hvordan «vi er kirke» hver eneste dag hele uken.

Levende møte med Hauge

Tiendeklassingene på Moe skole kommer til å huske Hans Nielsen Hauge. En selvprodusert forestilling ga elevene et intravenøst møte med mannen som endret Norge.

TEKST OG FOTO / TERJE SIMONSEN

En lydhør forsamling av elever i 7.–9. klasse møtte en levende Hauge midt i vår egen gymsal, selv om han døde for snart 200 år siden. Publikum ble kjent med bonde-sønnen fra Østfold og den kampen han sto i for å kunne forkynne evangeliet, mesterlig spilt av Ulrik Borge.

Underveis ble vi også kjent med Hauges mor og far, bonden Iver Grålum og sogneprest Urdahl. I tillegg fikk publikum et spennende foredrag om Hauges samtid og spor etter han i dag. Her ble blant annet professor Ola H. Grytten sitert:

– Sannsynligvis har få andre hatt så stor innvirkning på det norske samfunnet.

KRLE-lærer, Gunn Andersson, ønsket en kreativ tilnærming til lærestoffet. I drøye to uker ble timer i flere fag brukt til forberedelser.

– Klassen har jobbet imponerende bra med prosjektet, både under forberedelsene og på forestillingen, sier Gunn.

Elevene kunne melde seg på i en av fire grupper: Drama, musikk, samfunnsforhold eller praktisk arbeid.

– Gjennom ulike tilnærminger ville jeg legge til rette for en grunnleggende forståelse for de lange linjene, og for hvem Hauge var.

Praktiskgruppa hadde funnet svært gode og tidsriktige bakgrunnsbilder og kulisser. Disse brakte forsamlingen tettere på historien.

Det gjorde også de gamle salmene som musikkgruppa hadde øvd inn. Herre, jeg hjertelig ønsker å fremme din ære, Jesus, din søte forening å smake og flere andre ble spilt med flotte arrangementer.

10. klasse og Gunn viste med dette enda et eksempel på hvilke muligheter og verdi de kristne friskolene har.

Hva likte du med Hauge-prosjektet?

Ulrik Borge

– Det var interessant og spennende å lære på denne måten. Jeg kommer til å huske hovedpunktene i livet hans og hva han gjorde.

Bethina Haaland

– Det var ekstra fint at samarbeidet fungerte så godt. Vi ble mer knyttet til hverandre som klasse og gruppe.

Ruben Løvland

– Jeg fikk jobbe med musikk, som jeg synes er gøy å drive med. Også var det fint med litt forandring og variasjon i undervisningen.

NYTT FRA SKOLEKONSULENTEN

TEKST / TORE SLETTVIK

Revisjon av formålsbestemmelsen

DELK-skolenes formålsbestemmelse ble vedtatt i august 1993. Den har fått leve og virke i 30 år uten endringer. Etter innspill fra en av skolene har skolerådet og trosformidlingskomiteen nå startet et arbeid med revisjon av formålsbestemmelsen. Ikke fordi formålet med skolene våre skal bli et annet, men det kan være behov for noen justeringer. Blant annet er elevsammensetningen ganske annerledes i dag enn i 1993. Formålsbestemmelsen ser slik ut (før revisjonsarbeidet starter):

Skolen skal hjelpe foreldrene med å gi elevene den kristne undervisning og oppdragelse som dåpen forutsetter.

Skolen skal legge til rette for at elevene i møte med Guds ord og et kristent miljø kan vinnes for Kristus, få næring og vekstvilkår for troen og ha håp om evig liv.

Ved å gi solid kristendomsopplæring og gode allmennkunnskaper, og ved å søke å utvikle den enkelte elevs evner og anlegg, vil skolen gi elevene hjelp til å kunne leve et rikt liv til Guds ære og medmenneskers gagn.

Eget skolekontor i DELK?

Gjennom et par år har skolerådet på oppdrag fra hovedstyret arbeidet med skolestrukturen i DELK. Ulike alternativer har vært vurdert, og det har endt opp med et forslag om å etablere et sentralt skolekontor, bl.a. for å ivareta samfunnets økende krav og forventninger til skoledrift. Vi har allerede noen små fellesstillinger: skolekonsulent 40 %, skoleledersekretær 20 % og IKT-veileder 10 %. Disse stillingene vil inngå i skolekontoret. I tillegg tenkes det å ansette en daglig leder i 100 % stilling. Saken har i høst vært på høring til skolestyrene, rektorkollegiet og samarbeidsrådet. Mer info om begrunnelse, organisering og finansiering kommer senere når nødvendige vedtak er gjort.

DELKs skoler i navn og tall pr. 1. oktober

Skole	Sted	Årstrinn	Elever	Ansatte
Bjerkely	Undrumsdal	1–7	58	20
Granly	Tønsberg	1–10	169	46
Moe	Sandefjord	1–10	140	35
Ryenberget	Oslo	1–10	185	41
Skauen kr.	Skien	1 – 10	197	43
		Sum	767	183

Skole	Rektor	Styreleder
Bjerkely	Beate Fjelde Døvik	Kåre Solberg
Granly	Eirik Grytnes	Egil Husby
Moe	Rita T. Gjelsvik	Arne Ludvigsen
Ryenberget	Lene Fosser Mingle	Tom Emil Asp
Skauen kr.	Karsten Grytnes	Thorbjørn Nilgard

Isai-tre

AV / RUTH ELISE HELLAND

Denne kalenderversjonen er ikke så vanlig i Norge, men dette kan være et spennende kalenderalternativ med mange muligheter.

Kort fortalt er Isai-treet en reise gjennom frelseshistorien – fra skapelsen til Jesu fødsel. Hver dag i adventstiden møter man en ny fortelling eller person fra Jesu slektstre. Fortellingene kan man enten lese fra Bibelen eller fra en barnebibel. Hver historie er representert ved et enkelt symbol som man henger opp på et lite tre. Søk på «Jesse tree» på internett og la deg inspirere! Det finnes hundrevis av ulike måter å gjøre dette på – man kan for eksempel lage pynten selv, eller skrive ut ferdige bilder som kan fargelegges. Man velger også selv hvilke bibel-

Ruth Elise Helland har Instagramkontoen ruthelise.h Hun er 30 år, bor på Kverneland og går i DELK Jæren menighet.

Instagram: ruthelise.h

fortellinger man ønsker å inkludere. Treet vil, etter hver som dagene går fylles opp med bibelske personer med hver sin historie. På denne måten visualiseres den røde tråden gjennom Bibelen – hvordan Jesu første komme ble forberedt gjennom mange generasjoner.

Tre jenter i 9. klasse på Ryenberget skole som gleder seg til jul. Fra venstre: Bella Sofie Bjerkedok Udnes, Louise Solheim, Sanna Syvertsen.

Tre fra Ryenberget om juletradisjoner

Hvilke adventstradisjoner har dere?

- Vi pleier å ha lilla lys, kalendere med godteri eller ting. Det er også koselig å ha juleverksted og å bake pepperkaker, sier Louise.

Bella og Sanna forteller også om de samme tradisjonene og legger til at skøyter og «Jul i Vinterland» i Oslo sentrum er fine ting å gjøre med familie og venner i adventstiden. «Og juleovernatting med venner!» skyter Bella inn. Jentene er også enige om at det å gå på julegaveshopping hører til adventstiden, og at det er hyggelig å dele ut kort og gaver like før jul.

– Hvilke sanger liker dere å høre på å adventstiden?

Her må jentene tenke seg litt om, for det er så mange å velge i! De nevner at det er hyggelig med sangene som synges når adventskransen tennes, eller de sangene som hører til adventskalendere på tv, f.eks. «Jul i Svingen». De synes også at amerikanske sanger som «Driving home for Christmas» eller Ariana Grande og Marcus & Martinus sine julesanger er fine.

Les for barna

Barn liker å bli lest for. Er du bestemor, bestefar, onkel, tante, nabo, lærer, storebror, far eller mor? Kanskje det er du som skal lese?

Da Brun og Grå ventet på jul

TEKST OG ILLUSTRASJON / ERLING RANTRUD

De to små musene Brun og Grå hadde akkurat spist tre nøtter og en spesielt knasende sprø og god bille til middagsmat. Nå satt de og pusset pelsen og værhårene sine og hadde det så fint som bare to mus kan ha det.

«Hvorfor heter det høytid?» spurte Grå. «Er det fordi menneskene skal spise masse høy når de har fest? For det har jeg aldri sett at de har gjort.» «Jeg vet ikke», sa Brun. «Jeg tror kanskje det er fordi

de husker på Gud når de har høytid, og Gud bor jo i det høye, og dessuten var jo Jesus ganske høy.» «Nei! Nå vet jeg det!» utbrøt Grå. «De kaller det høytid fordi de skal feire at Jesus ble født, og han ble jo lagt i høyet i krybben!» Brun tenkte seg litt om, og så sa han at det helt sikkert var riktig.

Brun og Grå bodde fremdeles i huset i Jerusalem hvor Peter, Johannes, Maria og mange av de andre disiplene pleide å møtes. Nesten hver eneste morgen

samlet disiplene seg. De leste fra skriftene, sang sanger sammen og ba til Gud før de forsvant ut i gatene og gjorde hva det nå enn var menneskene gjorde når de ikke var i huset.

Denne morgenen hadde Brun og Grå hørt at de hadde snakket om høytiden. En ny høytid, hadde de sagt.

«Jeg skjønner hvorfor vi vil feire fødselsdagen til Jesus», hadde Johannes sagt. «Men hvordan skal vi gjøre det? Vi jøder har feiret påske og mange andre høytider i hundrevis av år, og nå skal vi plutselig starte med noe helt nytt? Det er skikkelig rart.»

«Jeg synes vi skal høre på hva Maria har å si», sa Peter. «Hvilken Maria? sa de andre. «Det er to av dem her.» «Mor til Jesus, vel», sa Peter. «Hun var der jo da Mesteren ble født og er den som burde bestemme mest.» Det var alle enige i. Maria Magdalena også.

Maria (hun som var mammaen til Jesus) reiste seg, rettet litt på skjørtet, strøk hendene over forkleet sitt og begynte å prate.

«Noen dager etter at Jesus ble født, kom det noen vise menn fra Østen til oss. De fortalte at de hadde sett en stjerne gå opp over byen Betlehem, og at de hadde forstått at en konge var blitt født. Gavene de hadde med var gull, røkelse og myrra. Gullet var fordi at gull alltid har vært en kongelig gave. Røkelsen var for å gi god duft, og Jesusbarnet var som en god duft for Gud og mennesker. Myrra, den dyrebare salven, var for at Jesus skulle bli salvet til konge.»

Vi jøder har feiret påske og mange andre høytider av hundrevis av år, og nå skal vi plutselig starte med noe nytt?

«Hva snakker hun om?» hvisket Tomas. «Hysj!» sa Peter. «Hun er ikke ferdig.» «Ja, hva snakker hun om?» sa Grå til Brun der de gjemte seg i en nøttekrukke i hjørnet av rommet. «Jeg skjønner ingenting.»

«Vismennene kom og gav oss gaver, men jeg visste hele tiden at det var Jesus selv som var den største gaven», fortsatte Maria. «Når høytiden kommer, samles vi her. Først skal jeg fortelle dere hele historien om hvordan det var da Jesus ble født. Etterpå spiser vi god mat sammen som vi pleier, for det er det beste en familie kan gjøre sammen.» Så glitret det litt i øynene til Maria, og hun smilte et lurt smil. «Og så skal dere få gaver alle sammen for å minne oss på at for å ta imot Jesus, må vi ta imot den gaven han var! Det tror jeg Jesus hadde likt.»

«Hva ønsker dere dere?» Grå klarte nesten ikke å sitte stille. «Hysj! Hun snakker ikke til deg, Grå», sa Brun. «Jeg vet det», sa Grå, «men jeg ønsker meg uansett TJUEFIRE nøtter!» Det var litt rart, men akkurat da så Brun og Grå at Maria kastet et blikk mot krukken der de gjemte seg, og det var nesten som om hun blunket et lite lurt blunk mot dem. Nå kjente de at høytiden kunne komme!

Med japansk på timeplanen og hjerte for ungdommer

Byen Itami er familien Barlaups hjemsted. Med sine ca. 200 000 mennesker fungerer byen som forstad til storbyen Osaka i Japan. Innbyggerne er travelt opptatt med skole, studier eller jobb. På vei til neste gjøremål bukker de ivrig for kjentfolk de passerer på gata.

TEKST / BERTIL ANDERSSON FOTO / PRIVAT

Samme bygg som NLMs samarbeidskirke holder til, bor familien på tre: mor Solveig, far Øyvind, og lille Iver (3 år). Som mange av landets innbyggere klarer de seg på mindre plass enn de fleste av oss.

– Vi har nettopp fått vite at vi får fortsette å bo i Itami, forteller Øyvind, der vi sitter i det langsmale værelset som rommer både stue og kjøkken. Han skjenker kaffe til Solveig og meg; samtalen flyter gjerne bedre med en kopp i hånden.

– Den nye presten skal bo her etter hvert, så da skal vi flytte til en annen leilighet, skyter Solveig inn. De håper på litt bedre plass, slik at de kan invitere hjem flere både fra kirken og ellers. Særlig ønsker de å invitere ungdommer, og slik få et springbrett for ungdomsarbeid i kirken.

– Men vi vil gjerne fortsette å bo i nærområdet her, for her trives vi godt, slår Øyvind fast.

Lang ventetid

Vi går noen skritt tilbake i tid. Familien Barlaup hadde planer om å reise til Japan høsten 2021, men koronarestriksjoner la hindringer i veien. Heldigvis kunne de lære litt japansk via nettet i ventetiden. Kalenderen viste mars 2022 før de endelig fikk satt seg på flyet.

– Vi ble tatt veldig godt imot da vi endelig kom ut. Menigheten ventet på oss; de hadde til og med hengt opp bilde av oss, forteller Solveig.

– Ekstra begeistret ble de da vi introduserte oss selv på japansk, og brukte noen ord på lokal dialekt!

Språkstudier

Målet er menighetsarbeid på fulltid, særlig rettet mot ungdommer. Men fram til mars 2024 er det japanskstudier som gjelder. Og det er ikke bare enkelt!

– Språkstudiene er krevende, sier de nærmest i kor. Skjønt de har litt ulike opplevelser.

– Solveig har språk-øre. Det har ikke jeg, sukker Øyvind. Selv etter å ha jobbet fulltid med språk i 1,5 år, sitter han ofte igjen med følelsen av å være dårligere enn et skolebarn. Samtidig gir det mestring når lytteren forstår hva han prøver å formidle.

Solveig, på sin side, kaller seg selv perfeksjonist.

– Vi hadde en test i dag, forteller hun. Og da fikk selvtilliten min en knekk. Jeg trodde jeg lå bedre an. De to månedene i Norge i sommer gjorde at vi mistet treningen i hverdagen.

Å være medstudenter innebærer både gleder og utfordringer. For mye sammenligning kan være usunt, samtidig som at de kan øve sammen. Men en sak er de enige om: Lærerne er gode og tålmodige – og mer pedagogiske enn på andre japanske språkskoler. Slik sett er de heldige med språkskolen sin, som drives av en internasjonal gren av KFUK-KFUM.

– Selv om vi må være høflige og

respektere lærerne våre, har vi god kontakt med dem. De viser heldigvis stor forståelse når vi gjør feil, smiler Øyvind.

Lokale kontakter

Kontaktskaping er en gjenganger i samtalen med Barlaup. Å være utlending i en japansk by kan i seg selv skape kontakter. Men det er ikke alltid til kontakt fører til vennskap og dypere relasjoner. De gode relasjonene som oppstår, blir derfor ekstra dyrebare.

– Dessverre har to gode vennepar nylig flyttet til Tokyo, sukker Solveig. Hun uttrykker oppriktig sorg over at disse japanske vennene ikke lenger bor i nærheten.

– Kona i det ene venneparet møtte vi i parken allerede første uken. Iver begynte å leke med hennes datter. Det var et nydelig menneske! Hun hjalp oss så mye, særlig da Iver ble syk, og vi ikke klarte å komme til sykehus selv på grunn av språkutfordringene.

Jeg merker at tapet av vennene berører Solveig og Øyvind. De beskriver varme mennesker som har hjulpet og støttet dem i en sårbar periode av deres liv.

– Vi kjente nok ikke ham like godt som vi kjente henne, forteller Øyvind.

– Det skyldtes kanskje at han ikke var like flink i engelsk. Men vi fikk klem av ham da de flyttet, og det er spesielt i dette landet!

Venneparet er ikke spesielt religiøse, men går i shintotempelet iblant. Solveig og Øyvind fikk likevel mulighet til å dele fra egne liv med dem og slik vise hva Gud betyr for dem.

– Det virker som om japanerne generelt er åpnere med oss enn med hverandre, reflekterer Solveig. Til vanlig er de svært opptatt av å holde fasaden og ikke være til bry.

Frustrasjoner og framtidstanker

Selv om språk, ventetid og en varm og fuktig sommer kan skape frustrasjoner for den lille familien, opple-

ver de mange velsignelser og stor takknemlighet for livet i Japan. De tenker med glede mot dagen når de for alvor kan konsentrere seg om å nå japanske ungdommer med evangeliet.

– Men vi trenger også eget åndelig påfyll, avslutter Solveig. Foreløpig krever det mer energi enn det gir å delta på gudstjenester i Japan. Sommerferien i Norge med prekener på morsmålet ble derfor en påminnelse om å bruke tid med Bibel og bøker for eget påfyll for tjenesten.

Steg for steg vil tiden likevel spille på lag. Tålmodighet i studiene og trofasthet i tjenesten er gull verdt. Selv får vi være baktroppen som tålmodig og trofast bærer familien Barlaup i bønn.

Misjonstur til Carlisle

5–9. oktober dro en gjeng på 15 forventningsfulle ungdommer, samt to spente ledere på tur til Carlisle. Turen var arrangert av NMSU som har hatt utsendinger til Carlisle i flere år. Carlisle er en by som har veldig få kristne.

TEKST OG FOTO / BENJAMIN ANDERSSON

Kristne menigheter i Carlisle er preget av å ha flest eldre medlemmer, og det var ikke vanskelig å se at det var et svært sekulært samfunn vi kom til. På denne turen fikk ungdommene være med å se det spennende arbeidet som blir gjort for å nå ut til lokalbefolkningen i Carlisle.

Den første dagen i Carlisle besøkte vi cafeen Cornerstone, drevet av St. James Church. Dette var en café som var åpen for mennesker fra alle religioner, kulturer, bakgrunner, fasoner og farger. De kristne caféarbeiderne her jobbet helt frivillig. Det var til stor inspirasjon for oss å se alle de menneskene som kom innom caféen hvor de kunne føle seg sett og hørt, samtidig som de

fikk erfare Jesu kjærlighet gjennom kristne mennesker.

Senere på dagen var vi innom en drop-in ungdomsklubb hvor ungdommer fra en lokal skole kom innom etter skoletid. Her fikk de servert mat og drikke, og de fikk muligheten til å leke og spille spill, samt at de voksne var til stede for å snakke og vise ungdommene omsorg. Ungdommene våre fra Norge var frimodige og aktive, og det skapte nye tverrkulturelle vennskap gjennom samtaler og høyllytt aktivitet rundt brettspillene.

I Carlisle har de en skatepark som drives av et kristent ektepar. Vi dro innom og fikk prøve ut skateparken. DELKerne koste seg her, og vi slapp unna uten skader, tross litt knall og

fall. Ekteparet som driver parken, jobber her 5–6 dager i uka i tillegg til sine vanlige jobber. Det var veldig inspirerende og trosstyrkende for oss å se dem legge ned så mye innsats for å bli kjent med og være et «safe spot» for lokale ungdommer.

Søndag kveld deltok vi på en kveldsgudstjeneste i St. James' Church. Her fikk fire av ungdommene våre lov til å være med å spille til lovsangen. Dette ble en velsignet og fin gudstjeneste hvor ungdommene fikk snakke med de eldre medlemmene i menigheten. Det var fint å se hvordan troen brant i disse menneskene, som alle hadde en iver etter å snakke med ungdommene våre for å lære hvordan de kunne invitere flere ungdommer til sin egen kirke.

Spørsmålene til ungdommene

1. Hvorfor ble du med på misjonsturen til Carlisle?
2. Hva var høydepunktet fra turen?

Oslo: Japleen

1. Fordi det virka gøy og lærerikt å lære mer om engelsk kultur og å se hvordan kristendommen er utenfor Norge.
2. Høydepunktet var å snakke med ungdommene på drop-in klubben og de eldre menneskene fra gudstjenesten søndag kveld.

Bjerkely: Ruth Elisabeth

1. Jeg ble med på misjonsturen til Carlisle fordi det hørtes veldig spennende ut å kunne se og høre hvordan de engelske kristne har det.
2. Høydepunktet var å få omvisning i katedralen.

Sandefjord: Ulrik

1. Først og fremst ville jeg være med på denne turen for å ha det sosialt med venner som jeg hadde blitt kjent med på leir osv. Men etter forberedelsene i Horten skjønnte jeg at det var mye mer, så derfor ville jeg lære mer om kulturen og hvordan kirka er i England.
2. Et av mange høydepunkt fra turen var å besøke Cornerstone café som var drevet av St. James' Church. Der fikk vi vite mye om hvilket arbeid de driver med. Noe som sjokkerte meg, er hvor mye de ofrer av tid og penger for andre, kanskje noe vi må bli bedre på her i Norge.

Skien: Markus

1. Jeg ble med på turen fordi jeg synes det virka spennende å se hvordan kirkene jobber på et annet sted og i en litt annen situasjon, hvor det er såpass få kristne.
2. Drop-in klubben, gudstjenesten og å spille fotball med barn i parken.

Les hele intervjuet med ungdommene og se flere bilder på delk.no/delkung

Døpte	Født	Døpt	Menighet
Anna Sofia Inderhaug, Bergen	20.06.23	24.09.23	Bergen
Sofie Margrethe Asp Sødal, Oslo	27.06.23	01.10.23	Ryenberget
Ludvig Bakke Skorstad, Oslo	25.05.23	05.11.23	Bjerkely

Døde	Født	Død	Menighet
Nils Olav Fadum, Tønsberg	1935	15.10.23	Granly
Thora Kristiansen, Sarpsborg	1929	02.11.23	Østfold

Andre innmeldte: 6

Antall utmeldte: 5

I DELKs kirkebøker registreres DELK-vigslar, og de blir omtalt i denne spalten. Underveis vil gjerne formidle når et DELK-medlem har inngått ekteskap, også når det ikke er en DELK-vigsel. Melding kan sendes til bladets redaksjon.

Kort fra hovedstyret 5. september 2023

- Halvårsregnskapet for 2023 og prognose for 2023
- Presentasjon av skolestruktursaken fra skolerådet
- Evaluering av Sankthansstevnet 2023 og fastsettelse av neste års stevne til helgen 22.–23. juni 2024 på Torp konferansesenter i Sandefjord.
- Generalforsamlingen blir 21. september 2024 i Skauen kirke i Skien.
- Det ble åpnet for vigslsrett for noen prester utenom menighetsprester.
- Omstrukturering av komiteer og utvalg medfører blant annet at misjonskomiteen og menighetsplantingsutvalget slår seg sammen fra januar 2024.
- Samtalesak om organisering av ledelsen i DELK

Kort fra hovedstyret 26. oktober 2023

- Regnskap per september 2023 og oppdatert prognose for 2023.
- Hovedstyret stiller seg bak oppstarten av et skolekontor, og innkaller til orientering i samarbeidsrådet der innspill tas med i videre behandling.
- Hovedstyret har vedtatt en ytterligere støtte på kr 120 000 i året til et skolekontor, i tillegg til skolekonsulentstillingen, samt gratis kontorleie de tre første årene ved samlokalisering på hovedkontoret.
- Årlig orientering fra KSOs arbeid.
- Notat om forvaltning, bærekraft og miljø ble drøftet. Sendes til samarbeidsrådet og lærerådet for innspill.
- Orientering fra tilsynsmannsvalget.
- Personalkomiteens forslag til retningslinjer for lønnsregulering ble godkjent.

Kort fra felles eldsteråd (FER) 21. oktober 2023

- Dette er første gang felles eldsteråd er samlet etter ny organisering vedtatt på GF 2021.
- FER konstituerte seg.
- Gunnar Johnstad og Atle Minnesjord ble valgt som eldsterrepresentanter i lærerådet 2024–2027.
- Jan Bygstad og Peter Johansen ble valgt som presterepresentanter i lærerådet 2024–2027.
- Fred Arve Fahre ble valgt til vara for visetilsynsman for 2024.
- FER evaluerte organiseringen etter GF 2021. Innspill sendes til hovedstyret.

Torgeir Døvik 30.10.23

Info om gaver til DELK

Gaver til DELKs arbeid kan gis med eller uten skattefradrag. Skattefradragsordningen gjelder nå ved tre betalingsmåter, enten ved å registrere avtalegiro, ved å bruke KID-nr. (kontakt DELKs kontor), eller Vipps med underkategorier.

Gaver med skattefradrag via Vipps

Vipps: #574554

DELKs skattefradragsordning – her er det viktig å velge underkategori (formål) i Vipps-appen, f.eks. prestatjenesten, misjon, DELK Ung, Barne- og familiearbeid eller lokale formål.

Bankkontonr. for gaver til DELK

– med og uten skattefradrag:
3000 24 91210

DELKs hovedkontor

Døvikveien 2, 3176 Undrumsdal
Telefon: 33 35 93 50
www.delk.no
E-post: delk@delk.no
Tilsynsman Bertil Andersson
Telefon: 45 48 22 30
E-post: bertil.andersson@delk.no

Menigheter, kirker, prester og eldste

Bergen, DELK-kirken
Rosenberggaten 1, 5015 Bergen
E-post: bergen@delk.no
Jan Bygstad, prest
Telefon: 93 26 46 42
E-post: jan.bygstad@delk.no
Benjamin Bjørnsen Anda, prest
Telefon: 93 22 72 20
E-post: benjamin.anda@delk.no
Jon Tore Lie, eldste

Sotra, Håkonsund kirke

Håkonsund, 5379 Steinsland
E-post: sotra.menighet@delk.no
Jan Bygstad, prest
Telefon: 93 26 46 42
E-post: jan.bygstad@delk.no
Vidar Klepsvik, eldste

Undrumsdal, Bjerkely kirke

Døvikveien 2, 3176 Undrumsdal
Morten Askjer, prest
Telefon: 91 73 72 07
E-post: morten.askjer@delk.no
Harald Lie, eldste
Odd Gjerpe, eldste
David Heian, eldste

Dalane, Bedehuset i Egersund

Johan Feyersgate 5, 4370 Egersund
Olaf Engestøl, prest
Telefon: 90 20 41 38
E-post: olaf.engestoel@delk.no
Per Emanuel Valand, eldste
Jostein Vik, eldste

Horten, Langgata kirke

Langgata 50, 3187 Horten
E-post: horten.menighet@delk.no
Erling Rantrud, prest
Telefon: 91 64 20 47
E-post: erling.rantrud@delk.no
John L. Ludvigsen, kontaktperson

Har du flyttet?

Husk å melde om
adresseendring til Underveis,
abonnement@delk.no

Kristiansand menighet

Gyldenløves gate 54, 4614 Kristiansand
Mikael Bruun, prest
Telefon: 40 60 99 41
E-post: mikael.bruun@delk.no
Leif Skåra, eldste

Nore, Fredheim kirke

Sporan, 3630 Rødberg
Morten Askjer, prest
Telefon: 91 73 72 07
E-post: morten.askjer@delk.no
Bjørn Lauritzen, eldste

Oslo, Ryenberget kirke

Enebakkveien 152, 0680 Oslo
Menighetskontoret
Telefon: 23 21 01 75 / 23 21 01 76
E-post: ryenbergetkirke@delk.no
Håkon Valen-Sendstad, prest
Telefon: 92 29 31 06
E-post: hvs@delk.no
Elisabeth Fehn Olsen, diakon
Egil Helland, eldste
Fred Søndby, eldste
Ulf Asp, eldste

Sandefjord, Moe kirke

Moveien 78, 3221 Sandefjord
E-post: Moe.menighet@delk.no
Erling Rantrud, prest
Telefon: 91 64 20 47
E-post: erling.rantrud@delk.no

DELK Nord

Høgegga 7, 9151 Storslett
Henning A. Alsaker, prest
Telefon: 41 14 82 15
E-post: henning.alsaker@delk.no
Jens Blomli, eldste

Skien, Skauen kirke

Skauenvegen 17B, 3746 Skien
E-post: telemark.menighet@delk.no
Fred Arve Fahre, prest
Telefon: 41 47 42 18
E-post: fred.arve.fahre@delk.no
Fredrik Minnesjord, eldste
Atle Minnesjord, eldste
Karsten Grytnes, eldste

Tønsberg, Granly kirke

Klippeveien 1, 3122 Tønsberg
E-post: granly.menighet@delk.no
Peter Johansen, prest
Telefon: 95 96 26 54
E-post: peter.johansen@delk.no
Rina Husby, diakon
Tore Slettvik, eldste
Kjetil Gilje, eldste
Arvid Ludvigsen, eldste

Østfold, Missingmyra bedehus

Missingmyrveien 6, 1640 Råde
E-post: ostfold.menighet@delk.no
Boe Johannes Hermansen, prest
Telefon: 99 61 28 22
E-post: boe.johannes.hermansen@delk.no
Lillian H, diakon

Sandnes, Jæren menighet

Gjesdalveien 10, 4306 Sandnes
Olaf Engestøl, prest
Telefon: 90 20 41 38
E-post: olaf.engestoel@delk.no
Stig Syvertsen, eldste

Kontaktpersoner menighetsplanter:

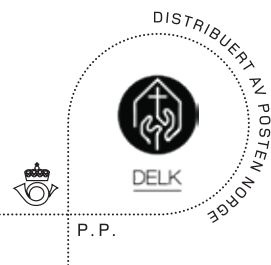
Hardanger: Per Ove Sæleset
Telefon: 95 06 29 76
E-post: pe-saele@online.no

Grunnskoler

Oslo: Ryenberget skole,
Enebakkvn 152, 0680 Oslo
Telefon: 23 21 01 61
E-post: post@ryenbergetskole.no
Undrumsdal: Bjerkely skole
Døvikveien 2, 3176 Undrumsdal
Telefon: 33 06 30 30
E-post: post@bjerkelyskole.no
Sandefjord: Moe skole
Movn 78, 3221 Sandefjord
Telefon: 33 48 73 40
E-post: kontor@moeskole.no
Skien: Skauen kristelige skole
Jon Alvsonsgt 14, 3746 Skien
Telefon: 35 50 54 00
E-post: post@skauenskole.no
Tønsberg: Granly skole
Postboks 70, 3109 Tønsberg
Telefon: 33 00 31 10
E-post: post@granlyskole.no

DELKs utsendinger

Ektepar med barn som er kristent fagpersonell i Nord-Afrika.
E-post til utsendingene sendes via andreas.johansson@delk.no
Solveig og Øyvind Barlaup
Japan via NLM.
E-post: obarlaup@gmail.com
Sigrid og Kristoffer Hansen-Ekenes
Madagaskar via NMS og Wycliffe.
khe@delk.no

Avsender: DELK, Døvikveien 2, 3176 Undrumsdal

Gave til bladet – Vipps:113797

Belast konto		Kvittering tilbake	
Kundeidentifikasjon (KID)		Kroner	Øre
H		500	< >
		Til konto	Blankettnummer
		3000 27 13949	

EN ÅPNET DØR Åp 3,8

«Se, jeg har satt foran deg en åpnet dør.»

SANKTHANSSTEVNET

TORP KONFERANSESENTER

22.-23. JUNI 2024

DELK

- BIBELTIMER VED INGVALD ANDRÉ KÅRBØ
- UNGDOMSMØTE
- BARNEFESTIVAL
- SAMLING FOR STORFAMILIEN
- GUDSTJENESTE
- MISJONSMØTE
- FOTBALL OG VOLLEYBALL
- OLABIL-LØP
- KIOSK OG MATSERVERING
- GRILLING
- CAMPING
- MINGLEPlasser FOR UNGDOM
- FAMILIEMØTE
- SEMINAR OM ISRAEL OG MISJON VED SYNNØVE AARSKOG